

ምንት

pron. interrog., ad res relatum (neutr.) *quid?* (Dillmann 1857 § 63; Dillmann 1857 § 147,b; Dillmann 1857 § 198,e). Plurali caret; Acc. ምንተ ፣, et in interrogatione recta et in obliqua usurpatur. 1) interrogativum: ምንት ፣ ውእቱ ፣ እንላ ፣ እመሕያው ፣ ወምንት ፣ ባቀላው ፣ ወምንትኑ ፣ ሠናይቱ ፣ ወምንትኑ ፣ እኪቱ ፣ Sir. 18,8; ምንት ፣ እንክ ፣ ረባሐሙ ፣ ለክልኤሆሙ ፣ Sir. 20,30; Jud. 8,1; ምንትኑ ፣ ሃቲ ፣ አበሳ ፣ Jos. 22,16; Ps. 38,6; ምንትኑ ፣ እላ ፣ አህጉር ፣ 3 Reg. 9,13; Hen. 52,3; *utrum?* Matth. 9,5; Acc. Gen. 4,10; 4 Reg. 4,13; Marc. 14,64; Apoc. 2,29; ምንተ ፣ ይመስል ፣ ብእሲሁ ፣ 4 Reg. 1,7; Joh. 6,9; statui constr. subunctum: አሰረ ፣ ምንትኑ ፣ ዝንቱ ፣ Dan. apocr. 13,19. a) Creberrime annexa particula interrogativa ኑ ፣ intenditur: ምንትኑ ፣ Rom. 3,1; Jac. 4,12; Gen. 44,15; ምንትኑ ፣ ዝንቱ ፣ Zach. 4,4; Zach. 4,5; al. b) saepe de qualitate rerum interrogat: *qualis, quale?* ምንት ፣ ሕዝብክ ፣ ἐκ ποίου κροῦ εἶ σύ Jon. 1,8; Jer. 8,9; Sir. 34,27; Marc. 1,27; Marc. 6,2; Luc. 7,39; Luc. 24,17; Joh. 7,36; Eph. 1,18; Eph. 1,19 (vid. etiam d). c) crebro de personis praeciatur, sive quia cuiusnam generis et rationis sint interrogans nescit: ምንትኑ ፣ እሉ ፣ Zach. 1,9; Luc. 7,39; sive quia contemtim loquitur: ምንትኑ ፣ ዝንቱ ፣ ይብልዎ ፣ τίς οὗτος; Sir. 13,23; ምንትኑ ፣ አንትሙ ፣ እለ ፣ τίνας ἔστε ὑμεῖς οἱ Judith 8,12; አነ ፣ ምንት ፣ አነ ፣ Job 9,24; 2 Reg. 7,18; Ex. 16,7; Ps. 8,5; Hebr. 2,6; Rom. 14,4; Rom. 14,10. d) quamvis ምንት ፣ plurimis in locis substantivi vim teneat (unde ex. gr. locutionem: ምንት ፣ ዕፁ ፣ ቡንባ ፣ ረከብክሙ ፣ ὑπὸ τί δένδρον; *quae est arbor, sub qua ... ?* Dan. apocr. 1,58 explicabis), tamen (secus ac መኑ ፣) nomen vel adj. rel. subst. sibi appositum haud aspernatur: Matth. 5,46; Matth. 27,23; Hen. 60,5; ምንተ ፣ ብነ ፣ ክፍለ ፣ ምስለ ፣ ዳዊት ፣ 3 Reg. 12,16; ምንተ ፣ ረከብክ ፣ ላዕለ ፣ ገብርክ ፣ አበሳ ፣ 1 Reg. 29,8; Kuf. 12. e) pronomen pers. suffixum, cui sensus Dativi inest, assumit: ምንትክ ፣ እሙንቱ ፣ እሉ ፣ Gen. 33,5; Gen. 33,8; Gen. 48,8. f) cum aliis vocibus interrogativis

omisso ወ ፣ copulari potest: እፎ ፣ ምንተ ፣ πῶς ἢ τί; Matth. 10,19. g) nota locutionem: ምንተ ፣ ኮንክ ፣ *quid factus es* i.e. *quid est tibi?* Jud. 1,14; Gen. 21,17; Ps. 113,5; 1 Reg. 1,8; Jes. 22,1; et ምንት ፣ ብኪ ፣ ከመ ፣ ትሰተዩ ፣ Jer. 2,17. h) nota locutionem: *quid tibi est mecum* sc. negotii? ምንት ፣ ብክ ፣ ምስሌዩ ፣ Jud. 11,12; Jos. 22,24; Joel 4,4; Matth. 8,29; Marc. 5,7; vel ምንት ፣ ብዩ ፣ ምስሌኪ ፣ Joh. 2,4. i) de ምንት ፣ et ምንተ ፣ *quare? cur?* et de ምንት ፣ cum praep. vid. infra. 2) indefinitum fit addito ኒ ፣, rarius ሂ ፣ (rarissime sine ኒ et ሂ ፣, ut Sx. Tachs. 5 Enc.); potissimum in enuntiationibus negativis usitatur: *aliquid, aliquod* ; {DiL.0188} *quod; quidquam, ullum* ; substantive usurpatur: Jac. 1,7; Ps. 38,7; Gal. 2,6; Phil. 1,28; al.; et adjective: ኢታንሥኡ ፣ ምንተኒ ፣ ጸረ ፣ Jer. 17,21; ኢይትቃወማ ፣ ምንትኒ ፣ እኩይ ፣ Prov. 3,15; ምንትኒ ፣ ሐሰት ፣ ኢ ፣ Prov. 24,23; 4 Esr. 13,10; Gen. 19,8; Hen. 14,13; Hen. 78,17, et ipsis personarum nominibus attribuitur, ut: ምንተኒ ፣ አንሰተ ፣ ኢያአምር ፣ Kuf. 25; ከመ ፣ ኢይንሣእ ፣ ምንተኒ ፣ ብእሲተ ፣ Kuf. 25. Praefixo ወ ፣, ut: ወኢምንትኒ ፣ significat: *ne ullum quidem* ut Cant. 4,7; Matth. 27,12; Hen. 14,7; ወአልቦ ፣ ወኢምንትኒ ፣ Jer. 4,23; al.; praeterea ወኢምንት ፣ vel ወኢምንትኒ ፣ est *nihil, nihil omnino* : Ex. 10,26; ሰፍሐ ፣ ለመስዕ ፣ ዲቦ ፣ ወኢምንት ፣ Job 26,7; ከመ ፣ ወኢምንትኒ ፣ ክዲወ ፣ ደም ፣ ቡንባሁ ፣ Sir. 8,16; ከመ ፣ ወኢምንት ፣ እሙንቱ ፣ Jes. 40,15; Jes. 40,17; Jes. 40,23; 4 Esr. 4,64; relatum ad tempus: ከመ ፣ ወኢምንትኒ ፣ ἐν σπινθηρί χρόνου Luc. 4,5. Nonnumquam ኢምንተኒ ፣ adverbialiter usurpatur: *nullo modo* Sx. Mag. 5 Enc.; Sx. Tachs. 5 Enc. – Adverbialiter usurpantur a) ምንትኑ ፣ vel ምንት ፣ *quid? quomodo? cur?* Gen. 40,7; Sir. 38,25; Hen. 83,6; ምንትኑመ ፣ Matth. 11,8; Matth. 11,9 Platt. b) ምንተ ፣ vel ምንተኑ ፣ *quid? quomodo? cur?* Gen. 26,27; ምንተ ፣ ወለድከኒ ፣ Jes. 45,10; Jes. 22,16; 1 Reg. 21,1; 4 Esr. 5,15; እምውሰተ ፣ ርኩስ ፣ ምንተ ፣ ይወጽእ ፣ ንጹሕ ፣ Sir. 31,4; Num. 22,9; Num. 23,8; 3 Reg. 19,9; Matth. 7,3; Matth. 11,7; Matth. 11,8; Matth. 11,9 rom. Praeterea nota, in locutionibus, quales

sunt ምንት ፣ አሥሐቃ ፣ ምንት ፣ አቀመከሙ ፣ *quid eam ridere, vos stare fecit?* i.e. *cur risit? cur statis?* frequentissimis, pro nominativo ምንት ፣ crebro acc. ምንተ ፣ reperiri: *cur ridere eam fecit?* (imperson.), ut 2 Reg. 24,21; Herm. 26ap. c) ለምንት ፣ ለምንትኑ ፣ ጳ) *quare? cur? qua de causa?* Matth. 8,26; 1 Cor. 4,7; Gen. 31,30; Ex. 14,15; Ex. 32,11; Ps. 41,15; Ps. 49,17; Jes. 3,15; Jes. 55,2; Jes. 58,4; Jer. 14,19; Job 3,11; Job 3,12; Job 9,29. β) *cui rei? quem in finem?* Gen. 25,22; Gen. 27,46; Ruth 1,11; ለምንትኑ ፣ ዝንቱ ፣ ወለምንትኑ ፣ ዝክቱ ፣ Sir. 39,16; 4 Esr. 3,45; Matth. 9,14; Matth. 26,8. d) በምንት ፣ በምንትኑ ፣ *qua in re?* Jud. 16,5; *qua cum re?* 1 Reg. 6,2; *qua in re* i.e. *unde?* በምንት ፣ አአምር ፣ Gen. 15,8; *qua re* (*womit, wodurch*?) Matth. 5,13; 1 Reg. 29,4; *qua ratione?* Ps. 118,9; al. pro vario praepositionis በ ፣ usu. Nonnumquam በምንት ፣ est *ob quid? cur?* Matth. 14,31; Kuf. 12; τοιγαροῦν (በምንትኑመ ፣) Job 22,10. e) በእንተ ፣ ምንት ፣ vel ምንትኑ ፣ vel በበይነ ፣ ምንት ፣ *quam ob rem? cur? quare?* Jer. 5,19; Jer. 13,22; Judith 11,3; 4 Esr. 3,24; 4 Esr. 13,53; Matth. 17,19. f) እስከ ፣ ምንት ፣ vel ምንትኑ ፣ *quousque? quamdiu?* Job 19,2; Ex. 10,3.

Bibliography

Revisions

- Andreas Ellwardt *Verschachtelung, Referenzen*, on 26.1.2018
- Andreas Ellwardt *Kosmetik*, on 26.1.2018
- Andreas Ellwardt *last updated txt file and doc file of Lexicon* on 19.4.2017
- Pietro Maria Liuzzo *exported from lexicon to XML* on 16.1.2017
- Pietro Maria Liuzzo *updated lexicon XML file adding nested senses* on 16.1.2017
- Andreas Ellwardt *updated txt file and doc file of Lexicon* on 22.11.2016